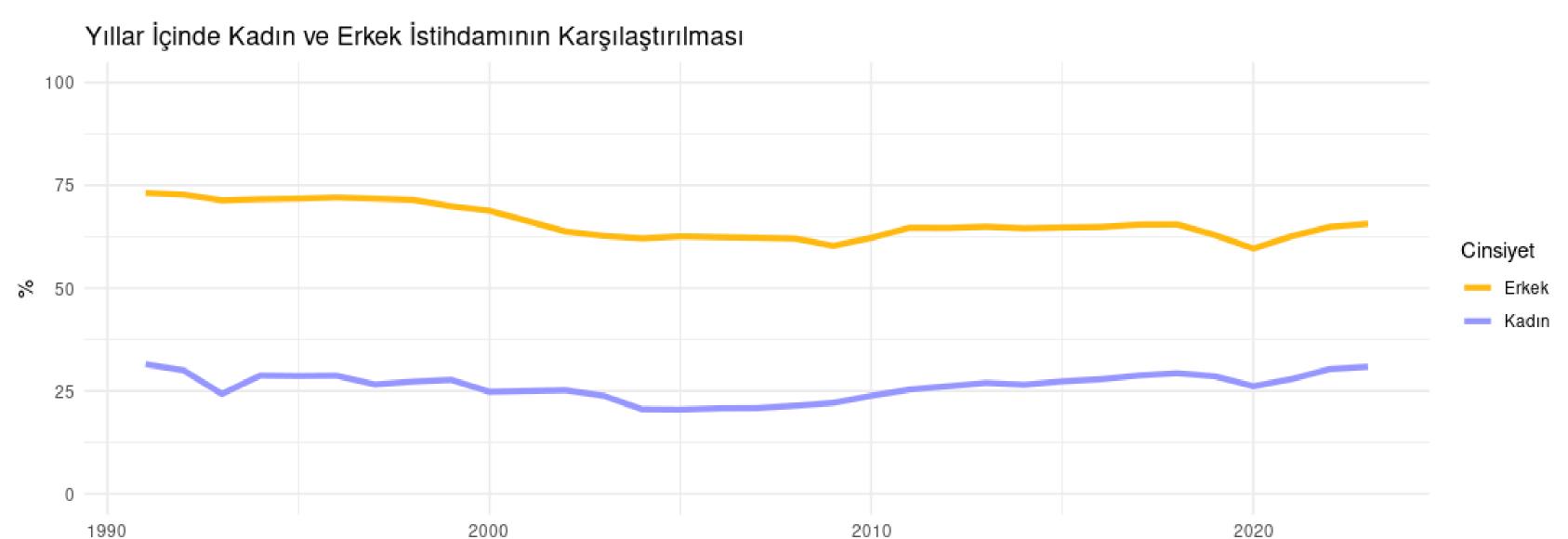
TÜRKİYE'DE TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ VE İSTİHDAM

Kadın-erkek eşitliği Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasa, yasalar ve imzalanan uluslararası sözleşmeler ile kabul ettiği temel ilkelerden Devlet bu ilkeyi hayatın her alanında gerçekleştirmekle yükümlü.

Türkiye iş gücü piyasasına bakıldığında, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin yoğun olarak gözlemlendiği bir alan olan kadınların işgücüne ve istihdama katılım düzeylerinin düşüklüğü hemen göze çarpıyor. Günümüzde her üç kadından yalnızca biri işgücünde. Erkeklerin istihdam oranı %65 civarındayken, kadınların istihdam oranı yalnızca %30.





Ücretsiz ve Ev içi Emek

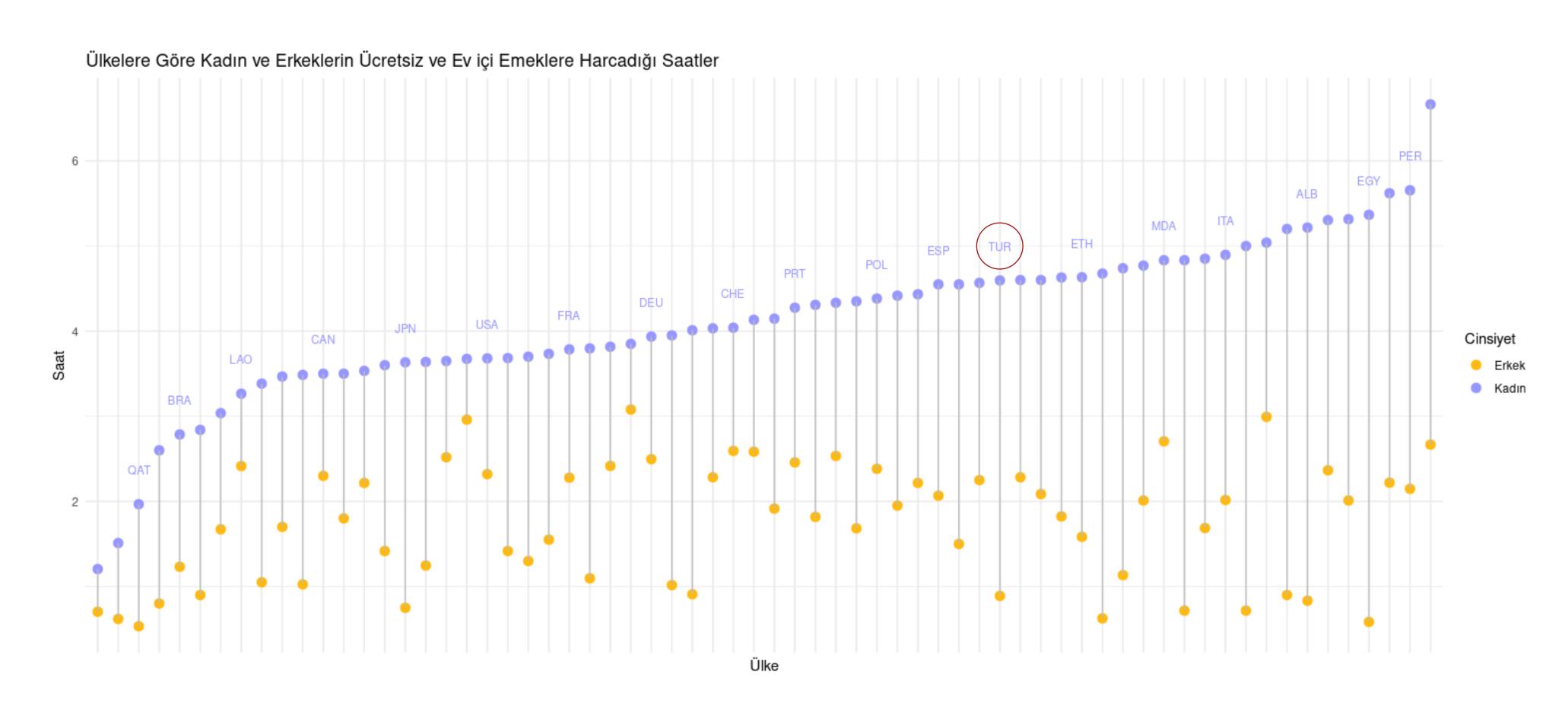


İşgücü dışında kalan yaklaşık 20 milyon kadının %60 kadarı, yani yaklaşık 12.600.000 kadın, ev işleri ile meşgul olduğu için işgücünün dışında.

Erkeklere oranla kadınların çalışma saatleri çok daha uzun. Kadınların hem ücretli çalışma, hem de ev içinde gerçekleşen faaliyetlerini aynı zamanda yerine getirmeleri sonucu oluşan iş yüküne, "kadınların çifte yükü/mesaisi" deniyor. Ücretli çalışma kadar kadınların ev içinde gerçekleştirdikleri ev işi ve bakım işi (yeniden üretim faaliyetleri) toplumların devamlılığı için olmazsa olmaz faaliyetler olsa da, bu faaliyetler ücretlendirilmediği gibi ekonomik bir değer olarak da kabul edilmiyor. Fakat bu faaliyetler dünyada gerçekleştirilen toplam üretimin üçte biri ve kadınların toplam ekonomik faaliyetler için harcadıkları zaman erkeklere göre %30 daha fazla.

Hane içi eşitsiz iş yükü, kadın istihdamı önündeki engellerin ve işgücü piyasasındaki eşitsizliklerin temelinde alıyor. Kadınların içgücüne katılımının yıllar içinde artması, erkeklerin hane için sorumlulukları daha fazla almasıyla değil, kadınların çok daha fazla sorumluluk üstlenip yerine getirmesiyle sonuçlanıyor.

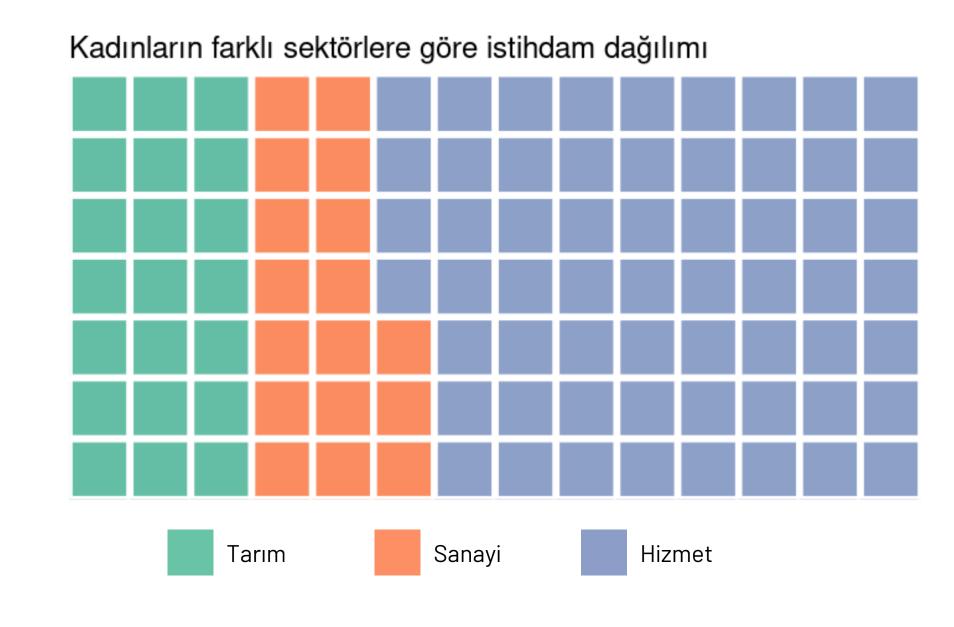
Zaman kullanımı verileri, hane içi iş yükü konusunda kadın-erkek arasındaki eşitsizliğin tüm dünyada gözlendiğini gösteriyor. Türkiye'de ise hane içi emeğin göze çarpar düzeyde orantısız biçimde kadınlar tarafından üstlenildiğini görüyoruz. Kadınlar bir günde oralama 4 saat 30 dakikayı hanehalkı ve ev bakımına harcarken, erkekler buna yalnızca 50 dakika harcıyor.



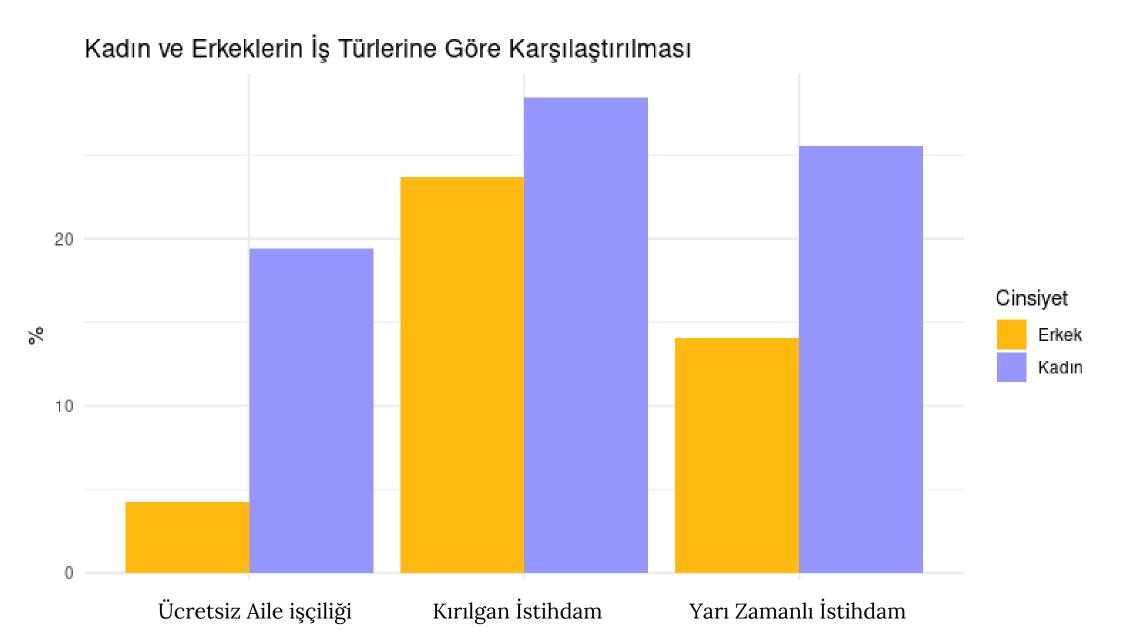
Sektörlere göre kadın istihdamı

Dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de kadın istihdamında en büyük paya sahip sektör %55 ile hizmet sektörü. Tarımın kadın istihdamı içindeki payı %29 düzeyinde. Türkiye'de imalat sanati ise kadın istihdamında %15'le en düşük paya sahip.

Kadınların yoğun şekilde istihdam edildiği hizmet sektöründe çalışma ve istihdam koşulları çoğunlukla kırılgan/eğreti yapıda. Hizmet sektöründe çalışan kadınlar ağır çalışma şartları, iş güvencesizlikleri ve geleceğe yönelik yaşam belirsizliklerine maruz kalıyor. koşullarda çalışıyor. Düşük ücretlerle uzun çalışma süreleri karşısında iş ve özel yaşamı dengesizliği yaşıyor.



Kırılgan İstihdam



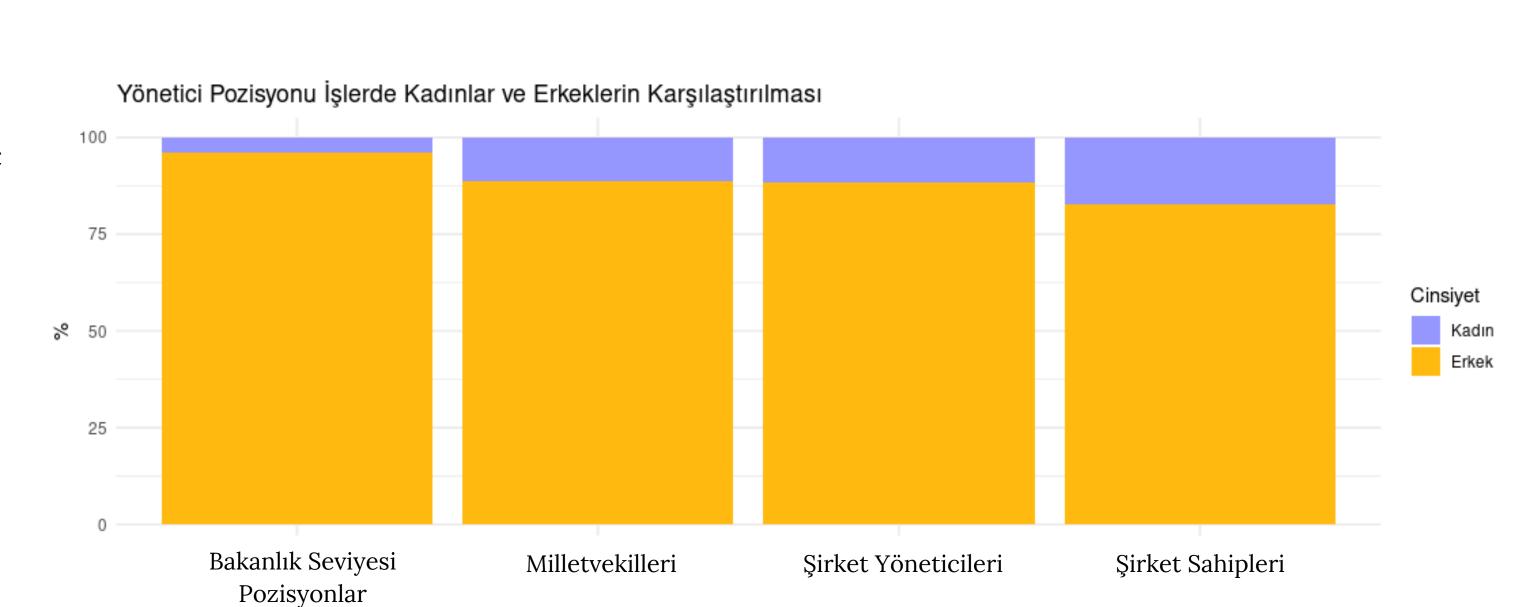
Ücretli, maaşlı ve yevmiyeli olarak çalışma, hem kadınlar için hem erkekler için en ağır basan çalışma durumu iken, kadınların hâlâ %26'sı **ücretsiz aile işçisi** konumunda çalışıyor. Ücretsiz aile işçiliğii, kadınların hane işletmesinde herhangi bir maddi karşılığı olmadan çalışmasını anlatıyor. Erkekler içinde ücretsiz aile işçisi olarak çalışanların oranı sadece %5.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ücretsiz aile işçiliğini kendi hesabına çalışma ile birlikte ele alarak bu iki çalışma biçimini **kırılgan istihdam** olarak tanımlıyor. Kırılgan istihdam tanımından da anlaşıldığı üzere enformel / kayıtdışı ve düzensiz çalışma, düzensiz ücret ödemelerinin olduğu, iş garantisinin olmadığı, geçici, güvencesiz çalışma biçimleri anlamına geliyor. Bu özellikler genellikle kadın istihdamının yoğunlaştığı sektör ve mesleklerde gözleniyor. Herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olmadan çalışmayı ifade eden kayıtdışı çalışma, kadınlarda erkeklerden çok daha fazla görülüyor. Kadınların yaklaşık %40'ı, erkeklerinse yaklaşık %28'i kayıt dışı olarak çalışıyor.

İşgücü piyasalarının esnekleşmesi ile ortaya çıkan yarı-zamanlı, geçici ve güvencesiz genel anlamda atipik işlerde çalışanlar da çoğunlukla kadınlar. Kadınlar evdeki bakım yükleri nedeniyle daha kısa süreli çalışmayı ve işgücü piyasasında daha düşük niteliklere sahip olduklarında esnek ve kayıtdışı çalışma koşullarına itiliyor. Yarı-zamanlı işlerin, ev-eksenli işlerin, ev hizmetleri ve çocuk bakım hizmetleri gibi işlerin büyük bir kısmı kadınlar tarafından yapılıyor.

Dikey Ayrışma ve Cam Tavan

Dikey ayrışma, bir iş yerinde kadınların vasıf gerektirmeyen veya az gerektiren, dolayısıyla statüsü ve ücretleri düşük işlerde, erkeklerin de vasıflı ve statülü işlerde yığılmaları demek. İşgücü piyasasında kadınlar ve erkekler arasında görülen bir diğer ayrışma biçimi ise, **cam tavan** olarak adlandırılıyor. İş yeri hiyerarşisinde yukarıya doğru çıkıldıkça işler daha değerli hâle gelir. Kadınların üst düzey işlere erişmesi ise erkeklere göre çok daha zor. Türkiye'de 100 kadından yalnızca 13'ü üst düzey pozisyonlarda görev yapıyor. Birçok işyerinde, kadınların ağırlıklı olarak çalıştıkları işlerde dahi kadınların yönetici pozisyonlara gelemedikleri görülüyor. Aynı şekilde bakanlık veya milletvekili gibi kamu idaresi konusundaki yüksek statülü işlerde de kadınların oranları vahim derecede az.

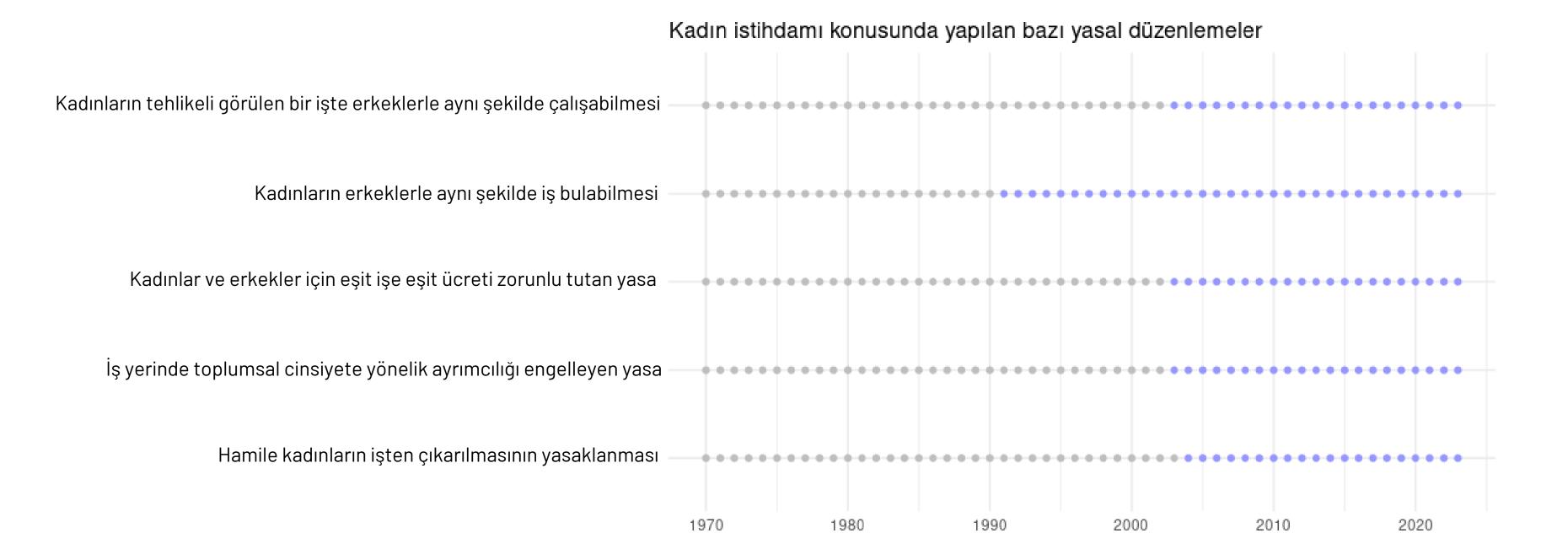


İstihdamda kadın erkek eşitliği için yasal düzenlemeler

Uluslararası beyannameler ve sözleşmelerle devletler, çalışmayı bir temel insan hakkı olarak kabul etmiş, çalışma hakkından kadınların da erkekler gibi yararlanmasını öngörmüş ve bu hakkın gerçekleşmesinin koşullarını yaratmayı önüne bir görev olarak koymuştur. Örneğin, Uluslararası Çalışma Örgütü tarafından 1951 yılında kabul edilen 100 Sayılı, Eşit Değerde İş İçin Erkek ve Kadın İşçiler Arasında Ücret Eşitliği Hakkında Sözleşme, Türkiye tarafından 1967 yılında imzalandı. Ayrıca Kadınlara Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) BM Genel Kurulu tarafından 1979'da kabul edildi, 1981'de yürürlüğe girdi ve Türkiye tarafından 1985 yılında imzalandı. Sözleşmenin 11. maddesi çalışma hakkı ve burada eşit muamele ile ilgili. Örneğin, devletler, kadınların hamilelik veya annelik nedeniyle ayrımcılığa maruz kalmasını önlemek için önlem almak ve yaptırım uygulamakla yükümlü kılınıyor. Bu gibi sözleşmeler imzalansa da uygulamaya geçmesi zaman alabilmekte ve uygulamanın düzenli olarak izlemesinin yapılması gerekmekte.

Toplumsal cinsiyet eşitliğini izlemede önemli bir dönüm noktası, 1990'ların başından itibaren uluslararası kuruluşlarca bu konudaki göstergelerin ve ensekslerin oluşturulmasıdır. Bu endekslerden biri de üreme sağlığı, güçlenme ve işgücü piyasasına dair göstergelerin kullanıldığı Toplumsal Cinsiyet Eşitsizlik Endeksi. İstihdam alanında izleme ve değerlendirme yapabilmek için bu göstergelerden faydalanılır. Bu göstergelere baktığımızda Türkiye'de 2000'lı yılların başında kadın istihdamı alanında olumlu yöndeki değişiklikleri görmek mümkün. Aşağıdaki grafikte bazı önemli göstergelerin zaman çizelgesi yer almaktadır.







Hazırlayan: Cansu Gürkan